

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap betárolási és szét illesztő közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitléri cikkek stb. intézendők.

Nyitléri cikkek soronként 10 kr-ért közölhetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak tőrfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

A mi népünknek.

Kézdi-Vásárhely, 1889. decz. 11.

(D.) Ha okát keressük annak, miért nem találkozunk a biztosítás eszméje kellő hitellel és bizalommal, akkor a már annyiszor említett szédelgeseken kívül arra is rájövünk, hogy nálunk sokkal kevésbé értik ezen intézményt, mint bármely más államban, mely magát civilizáltnak nevezi és nevezheti. — Ennek okát mi röviden ismét és ismét jellegünkben véljük rejteni egyrészt, míg másrészt az iskolákban kezdődő gazdasági szakoktatás hiányosságában, melyet a házi nevelés épen kevés figyelemre méltat, holott ebben rejlik minden nemzedék valódi életereje, biztonsága, megelégedése.

Nem kezdetjük azt másként, minthogy tiszta, jó hittel ajánljuk, hogy szerezzon mindenki, a ki az ügy iránt érdeklődhetik, valamely ily biztosító intézettől egy programot, illetőleg egy áttekintést, vagyis díjtáblázatot, mit bármely ily társulat, egyszerű felszólításra szívesen fog küldeni, vagy átadni bárkinek. Háromféle ily díjtáblázat van, úgy mint: élet-, jég- és tűzkárbiztosítási táblázat. Ezekből figyelmes áttekintés után teljes képét fogja birni mindenki az intézménynek és bizonyára talál egy vagy más oly kategóriát, mely szerint életét, vagy vagyonát, vagy végre hozzátartozóinak jövődöntései jónak látja biztosítani. Hogy mily társulathoz forduljon, arról mi nem szólhatunk, de nem is akarunk szólani, mert erre nézve ki-kiját belátása után szeret indulni és induljon is. Hanem azt megjegyezzük, hogy figyelemre

legmúltabbak az ugynevezett életbiztosítási kategóriák, melyek valamelyike bármely vagyoni, rangu és kora egyén sorsát érdekli, kell érdekelnie. Így pl. csak egyet említenünk föl itt, hogy biztosíthat valaki halála esetére egy tetszés szerinti pénzösszeget, mely azonnal lefizetetik, a mint az általa meghatározott életkorba lépett, míg ha elhalna, úgy örököseinek, vagy másnak, kit ő meghatároz, az évdíjak, melyek be lettek fizetve, lesznek kifizetve.

Biztosíthat egy összeget olyformán is, hogy azt kölcsönösen egy más személylyel — pl. néjével — biztosítja úgy, hogy kettőjük közül, bármelyik hal meg előbb, annak halála után a másik kapja ezen összeget, melyet kiházasítási biztosításnak neveznek. Biztosíthat olyformán is, hogy kiskorú gyermeke, ha egy bizonyos kort elért, megkapja a meghatározott összeget, és ha a biztosító atya előbb meghalna, úgy további évdíjakat senkinek sem kell fizetni, s a kitett időben mégis élvezi a gyermek a teljes összeget. Biztosíthat végül valaki rendes évi járadékosszeget olyformán, hogy a mint egy bizonyos nagyobb összeget befizet, azon naptól, illetőleg évtől kezdve, azonnal huzza a befizetett összeg aránya szerint a mindenesetre szép évi járadékot, miután halála esetén a tőke a társulaté marad.

Ezek után az a rendesen gyakorlatatlan kérdés merülhet fel, ha vajjon a befizetendő pénzek nem gyümölcsözőbbek volnának-e például takarékpénztárba helyezés esetén? A mire mi határozottan merjük állítani, hogy nem, semmi esetre és semmi formák közt nem, mert oly előnyöket s hasznót semmiféle szo-

lid válalat, vagy gyűjtés és kamatozás nem nyújt, nem is nyújthat, miután nincs igénybe véve másutt sehol az a haszon, mely az oly gyakori baleseteknél az ily társulatokra kisebb-nagyobb mértékben azáltal is háramlik, miután a befizetett évdíjak esetleges visszafizetésénél a társulatok nem adnak kamatokat azoktól és ez képezi nagyban ama pénzalapot náluk, melyből ismét ama számos előnyöket nyújtják más oldalra.

Mindezeket röviden vázolván, nem mondhatunk egyebet, minthogy óhajtanánk volna meggyéni, általában székely néptünk, hogy ez intézménnyel közelebb megismerkedjék, — hogy a külföld példáján okulva, méltányolja és használja fel ezt oly arányban, milyenben az máshol — mindenütt áll.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház.

A képviselőház pénteken befejezte a közigazgatási vitát. Csátár felszólalása után Török Zoltán beszélt a kérdéssel. Visszautasította ugyan, mintha ázsiai állapotok volnának a közigazgatásban, de concedálja a hibákat és hiányokat, melyekre névszerűt rá is mutat. Ezeket kívánja javítani, de nem az államot utján, melyet nem helyesel. Körössi Sándor úgy kívánja létesíteni a reformot, hogy legyen része a kormányzatban a központi hatalomnak, de az önkormányzatnak is. Hermann Ottó állást foglal az autonomia és választás mellett. Erre a vita bezáratván, Gajáry előadó összegezte a vita eredményét és constatálta, hogy a régi (48 előtti) municipiumnak a házban hívei nincsenek, legalább magukról életjelt nem adtak. Holló, Bartha és Apponyi gr. érveit taglalta s ez utóbbival szemben a kormányzati szellemről megjegyzé, hogy itt nem a mult elité-

A „Székelyföld“ tárczája.

Kerekes Bandi élményeiből.

Humoreszk.

A szeptimában történt. A délutáni tanórák utolsója vége felé közeledett. Akkor felemelkedett helyéről kedvelt barátom Sundaalvi Kerekes Bandi, — ugyanaz, kinek később, mint újdonsült primáriusnak ama nevezetes találkozása volt Hincz Tóbiás igazgatóval — és szokott modorában felkérte a tanárt, — engedné meg neki „kimenni.“

Feltűnt nekem, hogy Bandi, midőn kérése teljesült, szokása ellenére sapkájához nyult; — nem sokára azonban meg kelle tudnom e sajátságos rendszabály okát . . . Mert midőn dr. Furthi a latin iránygyakorlatokat szerencsésen befejezte és elakart búcsuzni, az iskolaterem ajtaját kívülről bezártnak találta. Kerekes Bandi ugyanis egészen halkán megforgatta a kulcsot és egy jeles cselekedet öntudatával mosolyogva távozott el.

A szeptima helyiségeiben ezen váratlan bebörtönöztesét folytán nagy zaj keletkezett. Mindenki serényen az ajtóhoz sietett és megkísérelte azt kinyitni.

A nagy tolongásban a gyengébbek földhöz vágattak, a merészebbek ütlegeket osztottak mindenfelé és maga a tanár veszélyben volt, és félt,

nehogy a feltűnt ifjuság zúgó árajtót elragadtassék. Csak nagy ügygyel-bajjal, és összes testi és szellemi erejének felhasználásával sikerült annyira rendet csinálnia, hogy szóhoz juthatott. Szórakozottságában következő beszédet intézte hozzánk:

— Mindenekelőtt csendet kérek! Csendet, mondom, vagy baj történik! Ferke! ugy hiszem, hogy ez a haszontalanság megint öntől ered. Barátság tanácsolom önnek, hagyjon fel ezen tréfákkal.

Ferke védekezni akart.

— Menjen helyére! — kiáltott dr. Furthi mendőgő hanggal. — Majd meglátom, vajjon ezen haszontalanságok okozóját ki nem puhatolom-e? Sunda, ön üljön le! Hallatlan, mit nem kell megérni ezen osztályban! Röviden kértem, ki zárta be az ajtót? Az illető jelentkezze.

— De kérem, dr. ur, — mondá Sunda a szende figyelmeztetés hangján, — hiszen a kulcs kívülről van a kulcslyukban.

Altalános derülttség.

— Az igaz, — mormogott a tanár — arra nem gondoltam. Bizonyára nem az önök érdeme, ha ez egyszer ártatlanok. A bűnös mindenesetre nagyon vakmerő egy suhanc, kit mintaszerűen fogok megbüntetni.

— Tanár ur kérem! — kezdé Gyapjas, — ezt bizonyára a semmirekellő octavanusok közül tette valaki!

— Badarság, az octavanusok mind komoly, erkölcsös fiatal emberek. Szeretném, ha bennetek annyi becsületérzés volna.

— Akkor a sextanusok egyike tette, — kiabált Harasztli.

— Ez egyelőre egészen közömbös. Most azon kell lennünk, hogy kijussunk. Csontos, menjen le és hívja fel a pedellust!

Csak nagy nehezen sikerült ördögi hahotára nem fakadnunk. Csontos felemelkedett és komikus grandezzaival lépdelt az ajtó felé.

Csak most látta dr. Furthi, mily különösen tévedett.

— Vagy úgy! — kiáltott növekedő haraggal. — Valóban az ember egészen megbolondul e környezetben. Majd elmegyek magam.

A legszilajabb hahota volt jutalma ezen új capriccionak.

— Azt akartam mondani, — javíthatá magát Furthi, — tüstént a pedellust kell megidézni. Ferke menjen az ablakhoz és hívja.

— Nagyon szívesen tanár ur, — felelt Ferke előzőken.

Fölhívította az egyik ablakszárnyat.

— Futrás ur! Pedellus ur! Carcer igazgató ur! Futrás Ésaías ur! Gyorsan fel kell jönni! Nem hallja? Futrás bácsi! A tanár ur hívja!

— Hagyjon fel a tréfával — dörmögött a tanár,

lése s nem átlépés a tespedésből a tevékenység terére forog szóban, hanem a cél: a jól elkészített alapon tovább alkotni.

Az élénk helyeslésekkel fogadott előadói zársozó után a ház áttért a részletes tárgyalásra, melynek során a tételeket megszavazta.

Az orsz. levéltár cziménél Thaly, a nemzeti színház nyugdíjintézeténél Bujanovits szólalt fel, kinek Teleki gr. miniszter megnyugtatólag felelt. Majd a színészegyesület segélyezése cziménél Pázmándy emelt szót. A közegészségügynél Szathmáry Gy. és Vadnai K. szólaltak fel. Szathmáry kiemelve ezen ügynek fontosságát nemzeti szempontból, és utalva a társadalomnak ez ügyben tanúsított káros közönyére, felhívta a minisztert, hasson oda, hogy a városokban közegészségügyi fiókegyletek alakuljanak.

A képviselőház december 7-iki ülésében letárgyalta a belügyi költségvetést, melynek befejeztével a ház élénken megéljenzte gr. Teleki belügyminisztert.

Ezt megelőzőleg a közegészségügynél Papp Samu és Rónay János szólaltak fel, a lenczügynél Lukács Gyula emelt szót, ellenezve a lenczházak emelését.

A csendőrségnél hosszabb vita fejlődött. Pázmándy a minisztertől jövőre jelentést kívánt az ország közbiztonsági viszonyairól. Ugron Gábor azt a kébreést kockáztatta, hogy a csendőrség jövőre ne használtassék fel politikai czélokra, mint egy esetben, mikor választók menetét csendőrök kísérték.

Erre Tisza István így felelt:

Ha a képviselő urak ilyen súlyos sérelmeket tapasztaltak, akkor kötelességet mulasztottak, midőn a rendőrség eljárása miatt illetékes helyen panaszt nem emeltek. Ha azt tapasztalták volna, hogy a csendőrök, a kik megszegték kötelességüket; büntetésben nem részesültek, akkor lett volna helye a képviselőháznak fellépni, de nem most, évek mulva, odadobott általános vádakkal.

Most az ellenzék közül Polónyi, Dobay, Lukács, Uray, Kaas s Thaly egymásután léptek elő s választási élményeiket időrabló hosszadalmasságokban adták elő, bizonyítani akarva, hogy de bizony pártczélokra is szolgált a csendőrség. Velük szemben Demkó, Rónay, Tisza István és Gajáry előadó foglaltak állást.

Öt percznyi szünet után az ujonczozási javaslatot Münnich előadósága mellett tárgyalta és fogadta el a ház. Az előadón kívül Thaly, Tóth Ernő és Ugron szólaltak fel, kiknek Fejérváry miniszter adott felvilágosításokat a póttartalékosok behívása ügyében, mire nézve kijelenté, hogy a mennyiben szabálytalanságok történtek volna, tenni fog róla.

Most az Ujpest és Rákospalotára vonatkozó rendőri törvényjavaslat, melyet Latkóczy Imre előadó referált, került tárgyalásra. Kaas félrend-

szabálynak mondá és Ujpestnek a fővárossal egyesítését óhajtá, mint szinte Polónyi is. Tibád államtitkár helyeslések közt felelvén észrevételeikre, Pázmándy és Éles felszólalásai után a javaslat általánosságban elfogadtatott; a részletes tárgyalás a legközelebbi ülésre halasztatott.

Végül Madarász interpellált röviden egy kormárlási ügyben, mire Wekerle miniszter válaszáat a ház tudomásul vette.

SZEMLE.

Az orosz lapok, bármennyiszor ismételték is, hogy Oroszországnak Bulgáriával nem törődik, folyvást foglalkoznak a fejedelemség ügyeivel. Nagy politikai jelentőséget tulajdonítanak a bolgár kölcsön létrejöttének és ugyancsak mérgelődnek is miatta. A „Novoje Vremja“ legújabbán ezt írja: Ha az osztrák kormány megengedné, hogy a bolgár kölcsönt a bécsi tőzsdén jegyezzék, ezt lehetetlen úgy nem tekinteni, mint közvetett elismerését a jelenlegi bolgár kormánynak. De vajjon megfelel-e ez az elismerés a velejáró összes nemzetközi következményekkel együtt a bécsi kormány kívánalmainak, különösen Kálnoky grófnak Bismarck hercegnél tett látogatása után? A bécsi kormánynak a bolgár kölcsön jegyezhetése iránt kifejezett kérelemmel szemben való magatartásával mindenesetre következtetni lehet arra, hogy vajjon ösztön-e Ausztria-Magyarországnak az a kijelentése, hogy az Oroszországgal való barátság és az európai béke fentarthatása kedvéért korlátozni fogja Ferdinánd herceg iránt való rokonszenvét. A „Grasdanin“ is úgy vélekedik, hogy Ausztria-Magyarország napról-napra merészebben nyúl bele a bolgár ügyekbe.

A „Köln. Ztg.“ pétervári levelezője, a ki feszült figyelemmel kíséri az orosz hadügyi szervezet terén fölmerülő eseményeket, újabban ismét érdekes híreket jelent. E szerint nemrég a tábori mozsáredek ujjauszerezettek s a napokban igen sok tisztt helyezettett át bennük, csakhogy kizárólag a birodalom belsejében álló tartalék tüzérdandárokból úgy, hogy a nyugati határon álló tüzércsapatok létszáma legkevésbé sem apasztatott. Dünaburgban és Kiewben egy-egy ugynevezett „repülő“ és „mozgó“ tüzérségi park alakították s az fog törzssül használni a háboru esetére szolgáló tábori mozsár-dandárparknak. A háboru esetén lovasságból, lövészekből és lovas-tüzérségből alakítandó portyázó csapattesteknek is lesznek tábori mozsár-ütegeik. A nyugati határon az utóbbi években roppant sok tábori raktár alakítottak. Az ezzel járó kiadások csökkentése céljából, most a birodalom belsejében levő raktárakat feloszlatják. E raktárak csakugyan feleslegessék, mert a birodalom belsejében álló csapatok száma immár aránylag igen csekély. A feloszlatott raktárak tisztviselőit egyszerűen a nyugati tartományokba

helyezik át; az intendatura tisztviselőit szintén tetemesen szoporitják s a tartalékból igen sokan léptek a tetteleges állományba. A vasuti szolgálatban levő tartalékos tisztek legújabbán közvetlenül a katonai hatóságok alá helyezettek.

Az utolsó fillérestély.

K.-Vásárhelyt, 1889. december 9.

A szélesen kiterjedő női munkakör egyik kiváló pontja a jótékonyosság. Eszent eszméért küzd, harcol és áldoz a kézdivásárhelyi jótékony nőegylet is, mely f. év decz. 7-én tartá meg ez évben utolsó fillérestélyét.

A rendezőség ügybuzgósága a cél nemes volta oly elegans kis közönséget varázsolt össze, hogy méltán nevezhetjük ez estélyt a többiek méltó párjának. Különösen a vidék intelligentiája tette fényessé ez estélyt, kik oly szép számmal soha sem voltak képviselve, mint most. A hölgyek és urak kedélyes társalgása, kedve, felülmuta az eddigieket.

A ki most nem volt jelen, méltán bánkódhatik azon, mért lehetett tanuja annak, hogy egy kitűnő kis társaság mennyi élvezet tud, ha egyetértés és bizalom van, elővarázsolni.

A programmot Székely Melinda tanítónő kisasszony érzelm és érteleműs szavalata nyitotta meg, melyet nagy élvezettel hallgattunk meg, s őszintén mondjuk, hogy a mily egyszerű és szerény a t. kisasszony a közéletben, épen oly jóleső, megható és élvezetteljes perczeket szerzett mindnyájunknak jól átgondolt és érzett, alapos tanulmányra valló szavalatával.

Bodor Géza alcsernátoni ref. tiszteletes felolvasása rectificálta a nők jövő századbeli munkásságáról irt nézeteket. Az irány szépségével igyekezett a száraz themát érdekessé tenni, de ez nem sikerült annyira, mint azt ő és mi is óhajtottuk. A nők férfiak egyaránt hálával tartoznak, hogy a kölcsönös egyetértés fenntartására a további munkásság, ügybuzgóság fokozására mindig találjanak egy-egy hivatott apostolt, ki a köznapiasságból a mennyek felé vonni, segíteni törekszik. Elismeréssel és tapssal adóztunk a szellemes felolvasásért.

A programmba felvett másik felolvasás a jövő évi fillérestélyre halasztatott, hogy a felolvasó ne adventi, hanem farsangi hangulatban irhasson. Ezután a fillérlovag urak ténykedése következtet kik derekasan meg is felelték feladatuknak. Faraó fiai, egy vén tánczos jó kedve miatt, éjjél után 2 órakor is mind húzták a csárdást.

Az elegáns hölgytársaság fényét nagyban emelte hogy jelenlétükkel szerencsétlítették ez estélyt br. Szentkeszty Stephánia és br. Szentkereszty Iréne ő méltóságai is, s résztvettek az estély örömeiben, fenkölt szellemük, kedves modoruk sok jelen volt ismerősek szerzett kellemes perczet.

a földre toppanva. — Kiáltson egyszerűen: Futrás ur! és punktum.

— Futrás ur! és punktum! — kiáltott Ferke torkaszakadtából.

— Már jövök! — úgy hangzott fel hangja a becsületes intézeti háznagynak, ki épen a faszinből lépett ki egy zsák faforgácsal megterhelve. — Mit kívánnak tőlem?

— Futrás ur! Jöjjön fel tüstént! Hallja Futrás ur? A tanár ur hívja. Be vagyunk zárva Futrás ur! Siessen Futrás ur, mert kihül a kávé. Hallja Futrás ur!

— Hagyjon fel már avval az átkozott — Futrás urral! — kiáltott Furthi vad dühében.

— De hiszen az a neve! Hát se pedellus urnak, sem carcer-főnök urnak ne nevezem . . .

— A száját fogja be! — kiáltott magánkivül a tanár.

— Az is megjárja, — mondá Ferke alázatosan.

Két percz mulva léptek hallatszottak a folyóson. Nemsokára félénken koczogtatott valaki az ajtóra.

— Szabad — mondá nagy szórakozásban a tanár.

Futrás, ötvenkét pajkos secundarius örömeire az ajtókilincset megnyomta.

— A kulcsot forgassa meg! — kiáltott Furthi haragosan. — Valamely haszontalan ficzko bezárt minket.

— Hogyan? — kérdé Futrás.

— A kulcsot forgassa meg, — kiáltott a becsületes paedagogus. Ugy látszik, ma megint rémítőn nagyot hall?

— Nagyot hallok? Dehogy tanár ur; de amott által az octavában, a hol négytől ötig angol óra van, tisztelettel esedezem, annyi sokat nevetnek, hogy saját szavát sem hallja az ember.

— Tartózkodjék akárminő megjegyzéstől és nyissa fel az ajtót.

— De kérem tanár ur, bocsásson meg tisztelettel, ha hódolatteljesen megjegyezni bátorodom, hogy ezt legjobb akarral sem tehetem, mert a kulcs nincs itt.

— Micsoda? Még ezt is? Hallatlan!

— Várjon csak tanár ur, — kezdé most Ferke, jobb kezével zsebében keresgélve, — kapukulcsom történetesen épen nálam van, talán ez oda illik . . .

— Hogyan? Kapukulcsa? Minő joggal hord ön magával kapukulcsot? Nem tudja-e, hogy pont 9 órakor lakásán kell lennie?

— Hogyne tudnám, tanár ur! De megeshetik, hogy az ember legjobb akarata ellenére is elkésik néha . . . Ha például egy bácsit kell a vasúthoz elkísérni . . .

— Az ön bácsijai nappal is utazhatnak. Ezen kapukulcs nagyon homályos fényt vet önnek erkölcsöire!

— Ön talán tulságos szigorral ítél meg? — Hanem hát ne kísértsem-e meg? Fogadni merek! kinyitja a zárt!

Nem bánom, próbálja meg.

Ferke most nagy zajjal kezdett a hulcslyuk körül operálni — természetesen siker nélkül.

— Tanár ur! — kiáltá Sunda egy idő mulva. — Ki kell mennem! mert nagyon rosszszul érzem magamat.

— Ugy! Hát mi baja van?

— Ugorkasalatánk volt a marhahushoz — és valahányszor ugorkasalatát eszem . . .

— Legyen türelemmel! Ön kedvéért nem lehet beverni az ajtót!

— Hát kérem, tessék megengedni, hogy az ablakon át . . .

— Azt hiszem, ön örült!

— Dehogy tanár ur! Egyszerűen leereszkedem as ereszen.

— És nyakát töri.

— Akkor sem volna nagy baj! Hisz tanár ur annyiszor mondá . . .

— Ne vesztegessen már annyi szót; Ön itt marad, míg ki nem nyitják az ajtót.

(Folyt. köv.)

236-ik közlemény

a háromszék megyei „ERZSÉBET” árvaleány-nevelő intézet javára K.-Bélafalva község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Csató János 20 kr. Nagy Sándor 4 kr. Biró Ignác 5 kr. Tuzson György 2 kr. Józson József 1 liter buza. Kádár András, György János, Boldizsár Ferenc, Hajdu Ferenc, Orbán József, Ráduly József, Fekete Elek, Réti Miklós, Biró Antal (felső), Albert István, Fekete Imre, Szabó Gergely, Fekete András, Kádár Antal, Biró Abel, Jakab Pál, György Lőrincz, Horbán Jovaki, Kis András, Pál György, Gál Lajos, Boldizsár Lajos, Boldizsár Péter, Baricz Imre, Bodor György, Tuzson Gáspár, Bandi Lajos, Biró Gergely, Gál Ferenc, Biró Károly, Biró Gáspár, Biró Adám, ifj. Biró Gergely, Jakab András, Albert Antal, Vidiga József, Fekete Adám, Baricz János, Albert István, Jakab Mihály, Kovács Antal, Kis Mihály, Kis Pál, Daka József, ifj. Pál Lajos, Pál Ferenc, Kovács János, Kovács István, Boldizsár Sándor, Gál János, Orbán Elek, Józson József, ifj. Pál János, Nagy Ferenc, id. Pál Lajos 1—1 liter, Szabo Lajos, Fekete Lázár, Pál Ignác, Kovács Péterné 2—2 liter, Biró György 4 liter, Veres János 8 liter rozs. Ifj. Pál Ferenc, Pál Péter, Fekete Dénes, ifj. Gál Lajos, György Salamon, Biró Jovaki, Kovács György, Orbán József, Gál János, Fekete Gyuláné, ifj. Tuzson Lajos, Biró Simon, Biró Mózes, Tuzson István, Vidiga József, Jakab József, Timár Ferenc, Kovács Péterné, Orbán Elek, Józson József, ifj. Jakab József, Gál Ignác, Nagy Ferenc, Nagy István 1—1 liter, Kis Ferenc, id. Tuzson Lajos, Zonda András 2—2 liter árpa, Bandi Lajos 1 liter borsó. Veres János, Pál János 25—25 liter pityóka. Boldizsár Sándor 1 liter borsó.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1889. decz. 2.

Br. Szentkeresztly Stephanie,
elnök.
Székely Málvin,
jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Sz. 3696. k. ig.
1889.

Hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely város tanácsának tanácsulása 573. pontja alatt hozott határozata alapján közhírré teszem, hogy a tanács részére 1890-ik évi január 1-től 1891. január 1-ig szükséges irodai szerek és piaci közvilágításhoz szükséges gáz beszerzése december hó 10-én d. e. 10 órakor a gazdatanácsosi irodába nyilvános árlejtésen haszonbérbe fog adni.

A feltételek a gazdatanácsosi irodába hivatalos órák alatt betekintheők.

Kézdi-Vásárhelyt, 1889. nov. 24-én.

Bartók Károly,
polgármester.

6826—1889.

Pályázati hirdetmény.

A nyújtódi körjegyzői állomás, melyhez Nyujtód, Sárfa, Szászfalu és Oroszfalu községek tartoznak, üresedésbe jövén, annak helyettesítés útján leendő betöltésére ezennel pályázatot hirdetek.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, mikép az 1883. évi I-só t.-cz. 6. §-a és az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §-ához képest, valamint eddigi előéletüket, alkalmazásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázataikat folyó hó 31-ig alólirotthoz adják be.

K.-Vásárhely, 1889. december hó 3-án.

Gábor Péter
főszolgabíró.

A KI NEM TUDJA,
hogy a sok hirdetett gyógyszer közül melyik felene meg leginkább betegségeknek, az kérje azonnal levelező-lapon Richter kiadóintézetétől Lipcseben, a képekkel ellátott „A Betegbarát” című könyvecskét. A hozzá nyomtatott hálaíratok bizonyítják, hogy a művecskében foglalt jó tanácsok követése által, nem csak ezren-meg-ezren elkerülték a haszontalan pénzkiadást, hanem még a vágyva-vágyott gyógyulást is hamar megtalálták. A könyv ingyen küldeték meg.

Sz. 5708.
1889.

Pályázati hirdetmény.

Osdola és Kézdi-Martonos községekből alakított körjegyzői csoportban a **körjegyzői állomás** lemondás folytán üresedésbe jövén, annak helyettesítés útján leendő betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

Felhivom azokat, kik ezen állomást elnyerésért pályázni akarnak, mikép az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-a és az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §-ban előirt kellékeket igazoló pályázati kérelmüket felszerelve eddigi alkalmaztatásukat és erkölcsi előéletüket is igazoló okmányokkal hozzám f. évi december hó 31-ig adják be.

K.-Vásárhely, 1889. november 30. án.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

3—3

Máriazelli gyomor cseppek.

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Utolérhetetlen hatású az étvágytalanság, gyomor gyengeség, búzós lehelet, savanyú felbőgés, szél, rekedés, (kolika) gyomor hurut, gyomor égés, gyomor homok és dara képződés, túlságos elnyálkásodás, sárgaság, undor és hányinger esetében, megszünteti a főfájást (ha az a gyomor elronkításától származik) gyomor görcsöt, kemény széklet, székrekedést, az étel s italral túrtelhet gyomrot kitisztítja, elűzi a bélégeket, s gyogyít lep, vese, máj és aranyeres bántalmait. — Egy üveg ára, használati utasítással együtt 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Képponti szétküldési ráktár: Székely Károly, gyógyszerláda Kemsier (Morva ország).

Órds! A valódi Máriazelli gyomor cseppek sok feleken utánoztak s hamisítanak, s ezért valódiak gyanánt csak azok fogadtassanak el, melyek üvege, egy vörös, s a fenti védjeggyel ellátott papírra van csomagolva, s melyek mellett használati utasítás is és fel van tüntetve, hogy az Kemsierben, Gúzek H. Könyvnyomdájában nyomtatott.

A Keménysejt és székrekedés ellen, évek óta legjobb hatásúnak bizonyult labdacso, is, sokféle képen hamisítanak, tehát ezek vetélnek is vigyázzni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Kemsieri gyógyszerész név alá írására, melyek minden árá 20 Kr., egy tekercs 6 doboz 1 ft. A pénz előleges beküldése után, 1 tekercs 1 ft. 20 Kr., 2 tekercs 2 ft. 20 Kr., 3 tekercs 3 ft. 20 Kr. ért. csomagolás és postabér mentesen küldetik meg.

A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacso nem titkos szerek, a gyógyható anyaguknak összetétele, minden használati utasításban fel van sorolva.

A Máriazelli gyomorcseppek és Máriazelli labdacso kapható Kapható: Kézdi-Vásárhelyt Kovács Ferenc gyógyszerárán; Tuszadon (fürdő) Dobay Sándor gyógyszerésznél.

8—43

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Felhívás a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén, a legtöbb művelt magyar közönség rendszeres házi barátja.

Közkedveltséget és elterjedtséget azáltal ért el, hogy mindig hazafias irányban és úgy van szerkesztve, hogy a serdülő lányoknak is bátran kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagynyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találhatnak benne. — A „Hölgyek Lapja” című mellékletünk, a nők hű tanácsadója és szellemi titkára, a háztartás, a gazdaság, a kertészet, a konyha, házi orvos, házi állatok és a divat köréből megbecsülhetetlen közleményekkel kedveskedik. — A „Képes Családi Lapok” képei a legelső művészek esetjének köszönik létüket. — A „Képes Családi Lapok” a lehető legjobbba igyekezik nyújtani, s hogy hivatásának megfelel, azt legjobban bizonyítja, immár 11 évi fennállása, mit hazánkban egyetlen egy hasonló irányu lap nem volt képes elérni. — Minden laphoz egy külön, könyvvé köthető regény-melléklet van csatolva, mely évenként 3—4 legjobb írónktól származó becses regényt képez.

Előfizetési árak a »Képes Családi Lapok«, »Hölgyek Lapja« című dívatlap s »Regény« melléklettel együtt: egész évre 6 ft, fél évre 3 ft, negyed évre 1 ft 50 kr. — Előfizetéseket (a hó bármely napjától) elfogad a »Képes Családi Lapok« kiadóhivatala, Budapest, V. Nagy-Korona-utca 20. sz.

A »Képes Családi Lapok« heti lapból mutatóvány-számokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik eziránt — levelezésrűben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

Teljes számú példányokkal még mindig szolgálhatunk.

A „Képes Családi Lapok”

szerkesztősége és kiadóhivatala

Budapest, V., Nagy-korona-utca 20. sz.

5—10

„RÉPÁTI”

ÉGVÉNYES-SAVANYUVIZ

a monarchia legszénsavdusabb és legtisztább égvényes savanyu-vizei közé tartozik.

Orvosi tekintélyek nyilatkozata szerint kitűnő sikerrel használtatik: a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorbajokban, a húgyszervek bántalmainál stb. Ezen betegségek ellen a „répáti” savanyuviz a legkellemesebb s egyszersmind a leghathatósabb gyógyító szer.

Gazdag szénsav tartalmánál fogva, mint élvezeti viz, igen kellemes izzel bír. Borral elegyítve, pompás üdítő ital, savanyubb borokhoz használva páratlan.

A töltés egy legkitűnőbb töltő-készülékkel eszközöltetvén, a palackokba töltött viz a forrás vizével vegytartalmilag teljesen azonos marad.

A „répáti” savanyuviz mindig friss töltésben és valódi minőségben kapható raktáron:

Kézdi-Vásárhelyt: Kupán József, Sepsí-Szentgyörgyön: Séra István, Uzonban: Khon Dániel uraknál.

A „répáti” savanyuviz kútkelzelősége:

György József

Kászón-Impéren, (Csikmegye.)

4—30

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.